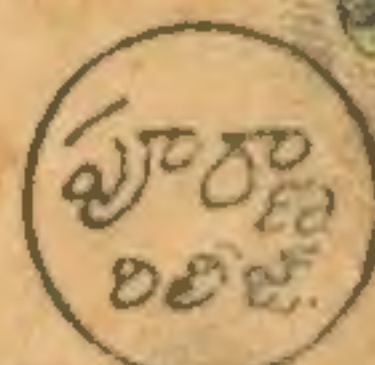

Michael Melancon

ब्रह्मचर्यव्रतं विष्णुपदं

ದರ್ಶಕತ್ವಂ ಸಂಗೀತಂ ನಿರಾತ
ಸಿ.ಪುಲ್ಲಯ್ಯ ಘಂಟಸಾಲ ತರಟಸುಬ್ಬರಾವು

పరమానందయ్య శిష్యుల కథ

-: కథా సంగ్రహము :-

శ్రీ కైలాసమున నొకనాడు పార్వతి నిజమైన భక్తుడెవరని పరమశివుని ప్రశ్నిస్తుంది. సదాశివుడు భూలోకంలోనున్న విషయలోలుడు మధుపాన ముత్తుడు అయిన నందివర్ధన మహారాజును చూపుతాడు.

నందివర్ధనుడు రంజని యను రాజనర్తకితో సరస సల్లాపాల తేలు కుంటాడు. రాజగురువు పరమానందయ్య వచ్చిన వార్త తెలిసి రాజు చిక్కాకు పడతాడు. రాజమందిరంలో అలాంటి అంతరాయాలు సహజమని, తన కుందిరానికి విచ్చేయమని రంజని మహారాజుని ఆహ్వానిస్తుంది. మహారాజు సంతోషపడుతాడు.

విషయలోలుడై మహారాజు శివపూజసైతం విస్మరించినట్లు మంత్రివలన వినిన పరమానందయ్య మహారాజును త్రిసంధ్యలయందు శివపూజ చేయమని కోరుతాడు మహారాజు అంగీకరిస్తాడు.

నాటిరాత్రి రంజని యింట యిష్టపభోగాల తేలిన మహారాజు మేనూ మరచి నిద్రించి మరునాటి యుదయమున దేవాలయములందలి పూజా మంత్రాలతో మేలుకుంటాడు- కాలాతీతం కాకుండా శివపూజ చెయ్యా లని శివలింగంకోసం గాలిస్తాడు ఆవేదనతో. అతని కంటికి రంజని స్తనము కనలింఁముగా గోచరించగా భక్తితో పూజిస్తాడు (ఇదే తణుకు తాలూకా లోని ఆచంటేశ్వర స్థల మహాత్మ్యము.)

ఈపూజ చూచిన పార్వతి అసహ్యించుకొనగా, అదే నిజమైన భక్తి అని, నిక్తులందరూ తమ బిడ్డలని, వారిని సరిద్దవలసిన బాధ్యత తమదేనని పరమ శివుడు నచ్చజెప్పతాడు- “అలాంటి నీవణ్ణి ఎవరు సరిద్దగల”ని పార్వతి ప్రశ్నిస్తుంది. “అనుగో! గంధర్వ రాజకన్య చిత్రలేఖ” అని పరమేశ్వరు డంటాడు. చిత్రలేఖ చెలులతో ప్రవేశించి అలనాటుమేరకు గిరిజాశంకరుల ముందు భక్తితో నృత్యం చేస్తుంది. పరమేశ్వరు డామె కొక రుద్రాక్షమా లను బహూకరించి తన సన్నిధానానికి వచ్చినపుడు సర్వదా ధరించ మంటాడు.

చిత్రలేఖ రుద్రాక్షమాలతో తన లోకానికి వెళ్తుతూ భూలోకంలో
అత్యంత సుందర ప్రదేశాన్ని చూస్తుంది. చెలులతోపాటు అక్కడ
చేరి రుద్రాక్షమాలను భద్రపరచి జలక్రీడలాడ సాగిస్తుంది. అరుణకేశముః
వీడ్చురు శిష్యులు సమిధలు, దర్భలు సమకూర్చుటకై వచ్చి వీరిని చూస్తూ
చిత్రలేఖ కోపంతో వారిని బుద్ధిహీనులు కండని శపిస్తుంది— అదే సమయ
నికి అరుణకేశుడూ వస్తాడు. అకారణంగా తన శిష్యులను శపించిన చిత్ర
లేఖతో “మరొకసారి భూలోకానికి వచ్చి దర్భనంచేతగాని, స్పర్శనంచే
గాని మానవసంపర్కం కలిగించుకుంటే నీదైవత్వం కోల్పోతా”వని హెచ్చ
రిస్తాడు. చిత్రలేఖ ఆసంఘటనతో రుద్రాక్షమాల మరచిపోయి గంధర్వ
లోకానికి చెలులతో వెళ్లిపోతుంది. అరుణకేశుడు తన శిష్యులను పరశ
దయా స్వరూపుడైన పరమానందయ్య పంచ జేరమంటాడు. బుద్ధిహీనులై
శిష్యులు పరమానందయ్యను ఆశ్రయిస్తారు

మంత్రి దొంగల నాయకునితో మహారాజును తుదముట్టించడాన్ని
కుట్రపన్ని వేట నెపంతో రాజును అరణ్యానికి తీసుకొని పోతాడు. రా
కొంగలతో పోరి దప్పిక తీర్చుకొనుటకై జలాశయం దగ్గరకు వస్తాడు
అతనికి చిత్రలేఖ విడిచిపోయిన రుద్రాక్షమాల దొరుకుతుంది. రా
దానిని ధరించిన నాటినుండి కలలో చిత్రలేఖ కనిపిస్తూ ఉంటుంది.

కైలాసానికి వెళ్తున్న చిత్రలేఖకు రుద్రాక్షమాల గుర్తునకు వచ్చి
భూలోకానికి వస్తుంది. రాజు మెడలో ఉన్న రుద్రాక్షమాలకై పాప
కూపం ధరించి రాజమందిరంలో ప్రవేశిస్తుంది. ఆ మాలను తీసుకొనుట
ప్రయత్నించిన చిత్రలేఖను రాజు పట్టుకుంటాడు నిద్రలో— పాప
కూపంలో వున్న చిత్రలేఖ మానవకన్యగా మారిపోతుంది.

స్మృతి విహీనయైన చిత్రలేఖకు మహారాజు వద్దనున్న రుద్రాక్షమా
నిప్పిస్తాడు పరమానందయ్య. వెంటనే చిత్రలేఖకు పూర్వస్మృతి వస్తుంది
తన్ను తాకి దైవత్వం పొందుచేశాడని మహారాజును దూషిస్తుంది. తన
మానవ సంపర్కం వద్దని పరమేశ్వర పూజ చేసుకుంటానని మంత్రోపదేశ
చేయమని, పరమానందయ్యను ప్రార్థిస్తుంది. పరమానందయ్య పంచాక్ష
రీపదేశిస్తానంటాడు. అమెను వివాహమాడ నెంచిన మహారాజు నిరా
శుడౌతాడు.

పరమానందయ్య శిష్యులు కాపగ్రస్తులైన మహాపురుషులు గనుక వాడు చేసిన తెలివి తక్కువ పనులన్నీ లోకోపకారముగా మారుతుంటవి.

చిత్రలేఖపై విరహంతో రాజు రంజనిని విస్మరిస్తాడు. రంజని ఈర్ష్యతో చిత్రలేఖను తరిమివేయుటకై అంతఃపుర దాసి చతురికను నియోగిస్తుంది. చతురిక రాజుపై చిత్రలేఖకు ద్వేషం కలిగిస్తుంటుంది. మహారాజుపై కల ద్వేషంతో చిత్రలేఖ అతని ప్రవర్తనలను విమర్శిస్తూ వుంటే రాజు క్రమంగా సన్మార్గవర్తను డౌతుంటాడు.

ప్రజలను దొంగల బాధనుండి రక్షించుటకై రాజు బ్రాహ్మణ వేషంలో దొంగలను పట్టుకొనుటకై బయలుదేరుతాడు. ఈ అవకాశము చూచుకొని చతురిక చిత్రలేఖను అరణ్యాలు పట్టిస్తుంది. చిత్రలేఖ దొంగల నాయకునికి దొరుకుతుంది. అతడు ఆమెను వివాహం చేసుకోదలచుకుంటాడు— మహారాజు పురోహితుడై దొంగలనుచేరి దొంగల నాయకుని సంహరించి చిత్రలేఖను రక్షించి తిరిగి తన మందిరానికి తీసుకొని వస్తాడు.

గుర్మార్గుడైన మంత్రి రహస్యంగా రంజనిని కలుసుకొని రాణిని వేస్తానని యాశ చూపి రాజు ముద్రిక సంగ్రహించమంటాడు. మంత్రి కుయుక్తిని గ్రహించ దలచిన రంజని ఒప్పుకుంటుంది. శిష్యుల తెలివితక్కువ అనుల వల్ల రంజని యింటిలో మహారాజునకు మంత్రి చిక్కు తాడు.

చిత్రలేఖకు రాజుపై అనురాగం ప్రబలుతుంది. మహారాజు అంతోపిస్తాడు. పరమానందయ్య పంచాక్షరీ వ్రాత మాహాత్మ్యం చిత్రలేఖకు తెల్పగా ఆమె అవ్రతాచరిణకు మొదలు పెడుతుంది.

చెరసాల నుండ తప్పించుకొనిన మంత్రి దొంగలను కూర్చుకొని మహారాజును చంపుటకై కోటలోనికి ప్రవేశిస్తాడు. గురుకుమార్తె వివాహము నిఘ్నం చేసిన పరమానందయ్య శిష్యులూ కోటలోనికి జొరపడతారు.

- మంత్రి మహారాజును చంపుతాడా?
- శిష్యులు అలాగే బుద్ధిహీనులై వుండిపోతారా?
- చిత్రలేఖ ఏమౌతుంది?
- ఈ ప్రశ్నలకు ఇండి తెర సమాధానమిస్తుంది ।

పాటలు - పద్యాలు

1 పాట

రచన : శ్రీ సదాశివ బ్రహ్మం

పాడినవారు : సర్వశ్రీ పట్టాభి.
రఘురాం, భద్రం, బాబు.
గోపాలరావు, శ్రీమతులు
సరోజిని, విజయలక్ష్మి.
హైమవతి, కుమారి.

ప్రమథగణాలు - భక్తులు.

ఓం నమశ్శివాయ - నమశ్శివాయ - నమో నమస్తే
శంభో శంకర జగత్కారణ - నకల సురాసుర సేవితచరణా
గంభీరాంభోధర కభరీభర - కాలకంఠ భవసాగర తరణా ||ఓం||
పాహి పాహి పార్వతీ మనోహర - అహిభూషణ ఐశ్వర్యప్రదాత
మహాదేవ కైలాసనివాసా - చంద్రమౌళి మదనారి సదాశివ ||ఓం||
పరమపురుష జగదీశ పరాత్పర - భక్తజనావన పరమపావనా
కరుణాన్విత గంగాధర శ్రీకర - దురితదూర పరమాత్మ నిరంజన
||ఓం||

2 పాట

రచన : శ్రీశ్రీ

పాడినది : శ్రీమతి జానకి

ఇదిగో వచ్చితి రతిరాజా - మధునే తెచ్చితి మహారాజా!
అందజాలితి నీ అనురాగం - అంతుతేనిదీ నా ఆనందం
లలితమురై న లతల విధాన - కలసిపోదామా కలకాలం ||ఇదిగో||
మగువపెదవిలో మధురమరందం - చెలియకనులలో

ప్రణయతరంగం

పెల్లువలై న ఈసమయాన - అనుభవింపుమా ఈ అందం ||ఇదిగో||

శ్లోకం 3

పాడినది : శ్రీ ఘంటసాల

శంకరస్య చరితాకథామృతం -
సంద్రశేఖర గుణానుకీర్తనం
సరికంఠ తప పాదసేవనం -
సంభవంతు మమ జన్మజన్మని॥

శ్లోకం

పాడినది : శ్రీ ఘంటసాల

వందే శంఖ ముమాపతిం సురగురుం, వందే జగత్కారణం
వందే పన్నగభూషణం మృగధరం, వందే పశూనాం పతిం
వందే సూర్యశశాంక వహ్నినయనం, వందే ముకుందప్రియం
వందే భక్తజనాశ్రయంచ వరదం, వందే శివం శంకరం.

పాట

రచన : శ్రీ సదాశివబ్రహ్మం.

పాడినవారు : శ్రీ ఘంటసాల, శ్రీమతి జానకి.

జిజ్ఞాసి : ఎనలేని ఆనంద మీరేయి - మనకింక రాబోదు యీహాయి॥

మరిపించనా? ప్రేమ కురిపించనా? నాకొగిటిలో మిమ్ము
కరగించనా?

గానా : మరిపించి నీప్రేమ కురిపించినా పరవశమై ఈమేను
మరచేపోనా ॥ఎనలేని॥

జిజ్ఞాసి : శృంగారజలది తరంగాల దేలించి - ఉయ్యాల లూగించి

తొలించనా

గానా : కనుదోయి కే విందు నీయందము, ప్రేమానురాగాలె

ఈ బంధము ॥ఎనలేని॥

6 పద్యం

రచన: శ్రీ సదాశివబ్రహ్మం

పాడినది : శ్రీ ఘంటసాల

ఉ. అక్కట కన్నుగానకి
మదాంధుడనై ప్రియ
రాలి యింటిలో

జిక్కితి, కై వహులు
యెటు సేయుదు వేళ
యతిక్రమించె నిం

దెక్కడ గానరాదు పరమేశ్వరలింగముతోలురాయో వే
రాక్క స్వరూపమో? తుద కయుక్త మెయైన ని కెట్లు లీళ్వరా!

7 పాట రచన : సదాశివబ్రహ్మం. పాడినది : శ్రీమతి సుశీల

చిత్రలేఖ : ఓ మహదేవ నీ పదసేవా - భవతరణానికి నానా

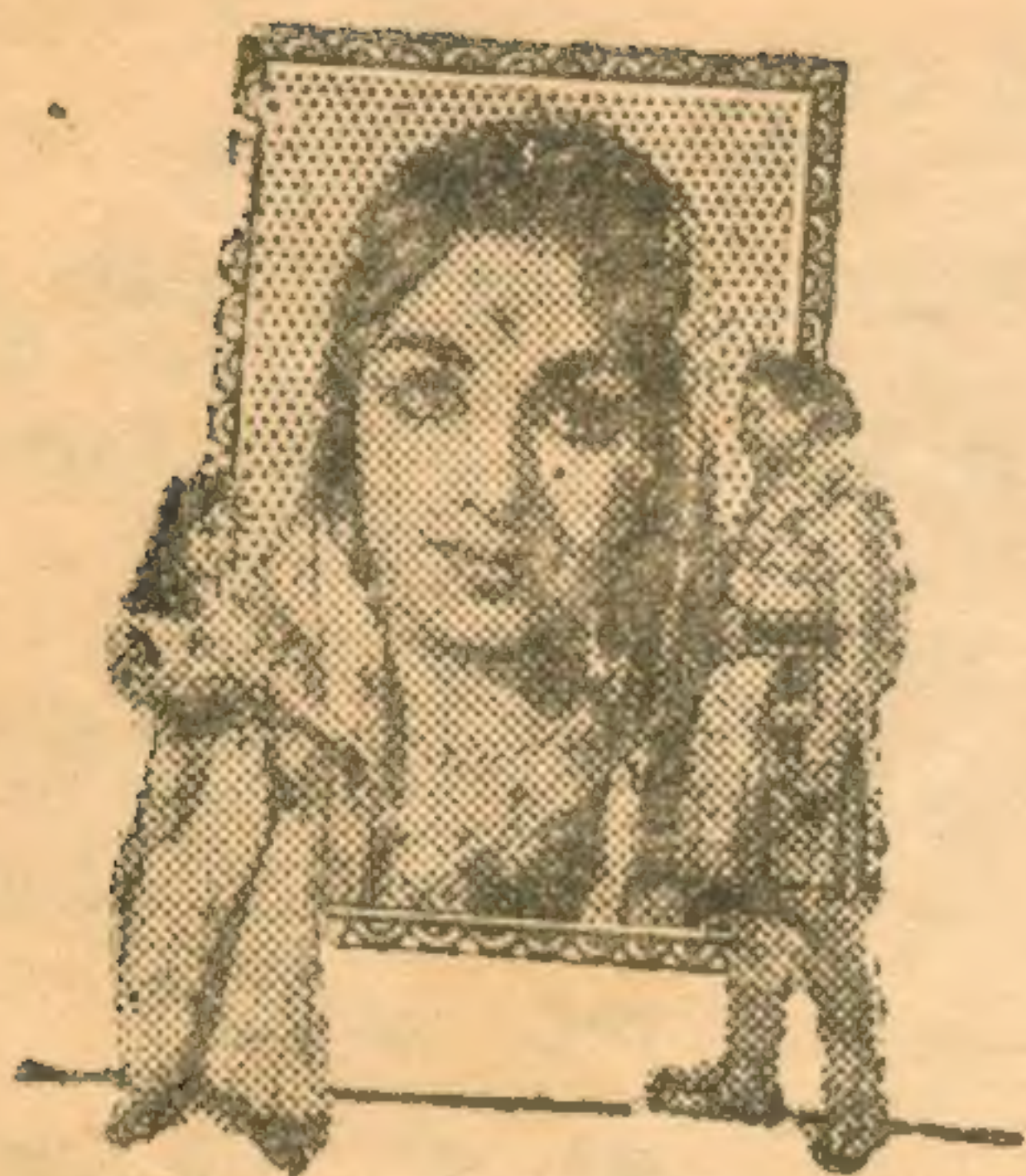
॥ఓ మహదేవ॥

పన్నగహారా పార్వతీరమణ - నిన్నె స్మరింతును నిటలనయన
ఎన్నగనానా ఎవ్వరికై నా-హరహర నీమహిమా ॥ఓ మహదేవ॥

లోకముతోనే మానిసినై ఈ లోకములోనా నే మనగలనా
నాకిది శిక్షా లేక పరీక్షా నను కరుణింపవడేలా ॥ఓ మహదేవ॥

8 పద్యం రచన: శ్రీ సదాశివబ్రహ్మం, పాడినది: శ్రీమతి సుశీల

వం. తరువుల నాశ్రయించిన లతావళి పువ్వుల నవ్వులొప్పుగా
పురుషుల కౌగిలించుకొని ముద్దిడబోయెడి కాంతలటు నుం
జరిహసమాదు నెచ్చెలులభంగి వనస్పరియ కీరకారికో
త్కరములు కేరుచున్ మధురగాన మొనర్చుట చూడవే చెలి

9 పాట రచన: శ్రీనారాయణరెడ్డి

పాడినవారు : శ్రీఘంక సాల

శ్రీమతి సుశీల

రాజు : నాలోని రాగమీవె నడయాడు
తీగపీచె

పవళించె లోన బంగారు వీణ-
పలికించ నీవు రావె॥

శ్రీరేఖ : నెలరాజువె న నీవే, చెలికాడవె న నీవే
చిరునవ్వులోన తొలిచూపులోన, కరగించివేసినావే॥

రాజు : నీనీడ సోకగానే, నీమేను తాకగానే
మరులేవా వీచె మనపేమొ పూచె, విరివాన లోన కురిసేనే
॥నెలరాజు॥

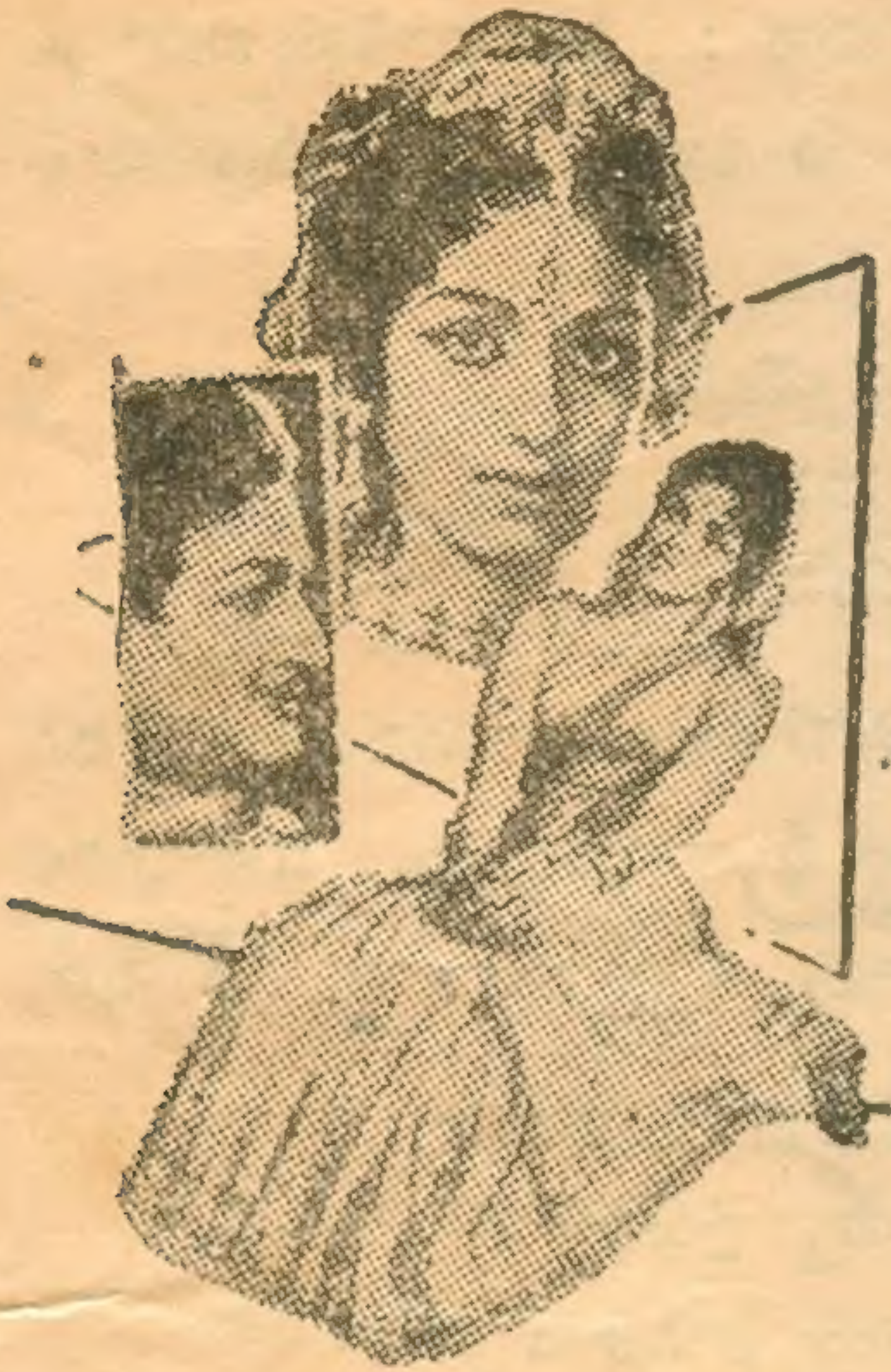
శ్రీరేఖ : నీచేయి విడువలేను, ఈహాయి మరువలేను
కవరాని వింత ఈపులకరింత, నను నిలువనీయదేమోయీ
॥నాలోని॥

పాట రచన : శ్రీ సదాశివబ్రహ్మం
పాడినవారు : శ్రీమతులు పి. లీల, కోమల.

వనిత : వనిత తనంతట తానే వలచిన - ఇంత నిరాదరణా
భూరమణ ॥వనిత॥

నిన్నే వలచిన చినదానా, నీవే గతియని నమ్మినదానా
ఉన్నపాటున యెవము చేసిన, నేనిపుడేమోదానా
తాలన జేసిరి మీప్రియురాలని, ఇంతలోనె గొంతు
కోయదగునా

వేరనిదానను అన్నెండెరుగ, వన్నెందులకు మన్నింపరిక
॥వనిత॥

చిత్రలేఖ : ఎంతమంది ప్రజ
వీమైపోయిన ఇంత
తృణకరణ భూరమల

రంజని : ససానీ దానిసా దానిసా
నినీదా మాదనీ మాదా
సాదా నీమా దాగ
ననిదమగన - దనిసా
దనిసా దనిసా

॥వనిత తనంతట॥

చిత్రలేఖ : ననిదమగన దనినమా
గననిదమగ సగమనిద
సనిగగన సనిదమదః
సాసాసా

సనిదమదని సాసాసా సనిదమదని సాసాసా

॥ఎంతమంది ప్రజ వీమైపోయిన॥

రంజని : దనిసగమదనిసమా గననిదమాననిసదా నిదనిమాసనిదమగః
గమదనిసా ॥వనిత॥

చిత్రలేఖ : సససస సనిదమగననీ నినినిని నిదమగననిదా
గస మగ దమ నిద సనిదమదనిసా ॥ఎంత॥

రంజని : సదద నిమమ దగగ మనస గమదనిసా
॥వనిత తనంతట॥

చిత్రలేఖ : గస మగ దమ నిద సనిదమ గమదనిసా
॥ఎంతమంది ప్రజ॥

రంజని : సనిదనిసా
గగసా
దదమా

చిత్రలేఖ : మగసగమా
మమగా
నినిదా

ఇద్దరు : సనిదమగనని దనిసగమదనిసా

11 పద్యం

రచన : శ్రీ సదాశివబ్రహ్మం
పాడినది : శ్రీ ఘంటసాల

గీ. నవనవోజ్వలమగు యౌవనంబు నీదు
మధుర మధురాతి మధుర సంపన్నమైన
మందహాసాంచిత ముఖారవింద మరయ
నెవ్వ డున్నాది గాకుండు నిందుపదన.

12 పాట

రచన : శ్రీ కొసరాజు రాఘవయ్యచౌదరి
పాడినవారు : సర్వశ్రీ రాఘవులు, పితాపురం
నాగేశ్వరరావు, అప్పారావు, కృష్ణమూర్తి, భద్రం.

ఘోషాలు : పరమగురుడు చెప్పినవాడు పెద్దమనిషి కాదురా
పెద్దమనిషి అంటేనే బుద్ధులన్నీ వేరురా
గుటుగ వెనకాల జేరి గోతులు తీసేవాడు
తిన్నగ రాత్రిళ్లు వచ్చి కన్నం వేసేవాడు
మూట లేమీ లేకుండా మూటలు గట్టేవాడు
పెద్దమనిషివాడేరా కొద్దిమనిషి కాదురా

॥పరమ॥

దొంగ అంటే ఎవరురా? దొంగడు అనవలెనురా
డు ము వు లు చెప్పరా - వ్యాకరణం గొప్పరా
దొంగవాణ్ని దొరలాగా గౌరవించే దెటురా
తదికిణతక తకధోం అని వీపు చిట గొటరా
కళాంగుతకతతోం తళాంగుతకతతోం
తళాంగుతోం తళాంగుతోం తోం తోం

॥పరమ॥

పదపదపద పదసరిగా - మనము చేయునది సరిగా
సరిసరిగా రిగరిగపా సరిసరిగా రిగరిగపా గపగపదా పదపదసా
కచటతప గజడదబ - పచ్చడి బద్దలురా
నీకేం తెలుసును పోరా - నిమ్మకాయ పులుసురా
దబ్బికాయ పులుసురా

గురువుగారి కేమి తెలుసు గుమ్మడికాయ పులుసురా ॥పరమ॥

13 పద్యం

రచన : శ్రీ సదాశివబ్రహ్మం.

పాడినది : శ్రీమతి సూర్య.

ఉ... మానివరేణ్యు కాపమున మానవి నైనను రాజు దక్కెః భూ
జాతికి రాజీనై సకల సౌఖ్యము లందక బుద్ధిమాలి గ
ర్వాన సురక్షితంబయిన రాజగృహంబు పరిత్యజించి యీ
హీనునిచేత జిక్కిలి మహేశ్వర! నాకొక దిక్కు చూపవే.

14 పాట

రచన : శ్రీ సముద్రాల రాఘవాచార్యులు

పాడినది : శ్రీమతి పి. లీ.

కామిని మదన రారా - నీ కరుణ కోరి పిలిచేరా ||కామిని||

నాటి తొలిప్రేమ మురిపాల తేల - నాదు జతజేరి లాలించువేళ

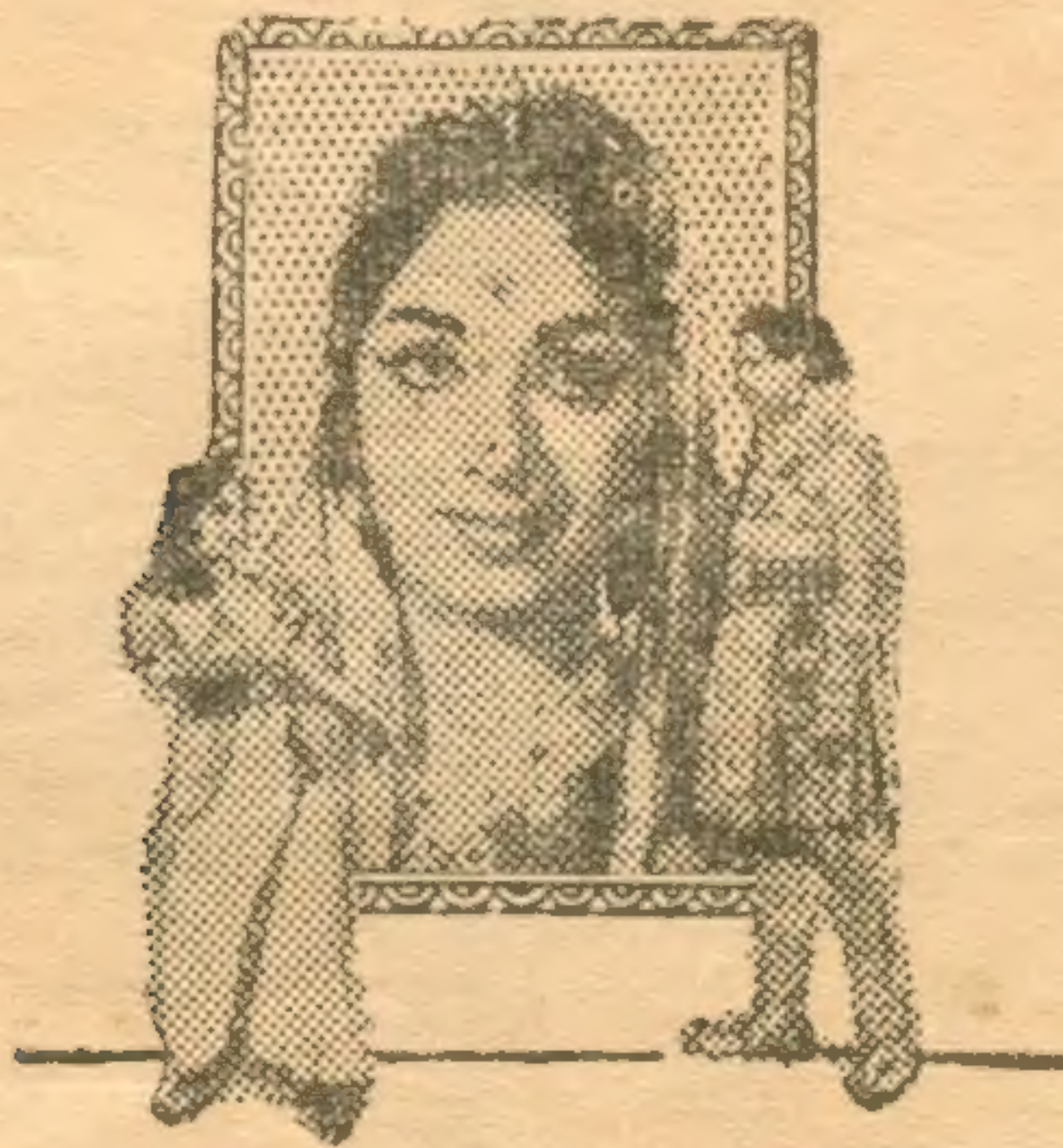
నెరపిన నీ సరాగాలన్నీ - నీటిపై వ్రాతలేనా ||కామిని||

మోమును కనకున్న మనలేని స్వామీ, ప్రేమను విడనాడి

పెడమోము లేకు

ఏమైనా జగంబేమన్నా - నీకై జీవించుదానా

||కామిని||

తారాగణం

యన్. టి. రామారావు, పద్మశ్రీ వి. నాగయ్య,
కె. ఆర్. విజయ, యల్ విజయలక్ష్మి, ముక్కామల,
పద్మనాభం, రాజనాబు, అల్లు రామలింగయ్య.
సారథి, చంద్రమౌళి, సత్యం, రామచంద్రరావు,
గెస్టు: శోభననాబు, కె సత్యనారాయణ, ఛాయాదేవి

సాంకేతికనిపుణులు

కళ, మౌటలు, పద్యములు	— భారతీతీర్థ, శతావధాని శ్రీ వెంపటి సదాశివబ్రహ్మ.
పాటలు	— సర్వశ్రీ సదాశివబ్రహ్మ, సముద్రాల రాఘవాచార్య, కొసరాజు. శ్రీ శ్రీ సి. నారాయణరెడ్డి.
సంగీతము	— శ్రీ ఘంటసాల వేంకటేశ్వరరావు.
కళ	— శ్రీ వాలి
కూర్పు	— శ్రీ బి. గోపాలరావు
నృత్య	— శ్రీ వెంపటి సత్యం
ఛాయాగ్రహణ దర్శకత్వం	— శ్రీ సి. నాగేశ్వరరావు
శబ్దగ్రహణం	— శ్రీ జై సూర్యనారాయణ
గస్త్రాలు	— శ్రీ బి. నారాయణమూర్తి.
పిల్లు	— శ్రీ డి. రాధాకృష్ణమూర్తి. (మాతా స్టూడియో)
సెట్టు	— శ్రీ యస్. గోవిందస్వామి
పబ్లిసిటీ	— శ్రీ కేతా
ప్రెస్ పబ్లిసిటీ	— శ్రీ శ్రీకృష్ణ
స్టూడియో	— వీనస్
ప్రొడక్షన్ ఎగ్జిక్యూటివ్	— శ్రీ వి. రామారావు, శ్రీ సి.హెచ్. నారాయణ

సహాయకులు :

దర్శకత్వం	— శ్రీ కవల బాలసుబ్రహ్మణ్యం
రచన, దర్శకత్వం	— శ్రీ బి. యల్. యన్. ఆచార్య
నిర్మాణ నిర్వహణ	— శ్రీ చిట్టూరి గాంధీ